

det, han havde set, og alt det frygtelige, der var sket i Randers. Jeg fik en Følelse af, at det ærede Medlem i Modsætning til, hvad der ellers altid er Tilfældet herinde paa Rigsdagen, ikke var meget interesseret i, at hans By havde faaet noget smukt og godt; han var ikke bypatriotisk; han nævnte, at det var Ødselhed, Uforstand og Foragt for Statens Penge, der havde hersket ved Byggeriet derovre, men han havde ikke et eneste anerkendende Ord for den smukke Bygning, der var bygget, og som Randers maa være glad over og stolt over at have.

Man skal altid begynde med at være elskværdig, og det vil jeg være overfor det ærede Medlem, idet jeg vil sige, at der var et Punkt — jeg har i øvrigt allerede nævnt det —, hvor jeg er ganske enig med ham. Det drejer sig om Konduktørforholdet. Det har ikke været, som det sig hør og bør. En Konduktør bør bo i Byen, og Arkitekt og Konduktør bør ikke forenes i samme Person; deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. (Lundberg: Der har slet ikke været nogen Konduktør). Der har ikke været nogen Konduktør hele Tiden, men Arkitekten har fungeret som Konduktør. Men jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at saaledes bør det ikke være; det kommer vi ikke op at skændes om.

Det ærede Medlem sagde i øvrigt en Ting, som vi meget sjælden hører her. Han omtalte, at Murermesteren havde sat hele sin Formue til. Jeg tror, det er første Gang, jeg fra en socialdemokratisk Rigsdagsmand har hørt, at det er muligt, at en Mester ved et Arbejde kan sætte Penge til. Ellers er Forholdet altid det, at det er Mestrene, der mæsker sig, og Arbejderne, der faar saa lidt. Her erkender altsaa en socialdemokratisk Rigsdagsmand det sørgelige Faktum, som desværre er meget hyppigt, at Mesteren, antagelig, har forregnet sig og derved lidt Tab (Afbrydelse: Han har ikke regnet det rigtigt ud). Nej, han har ikke regnet det rigtigt ud.

Det ærede Medlem fremsatte i øvrigt en Masse Bemærkninger, som jeg ganske kort skal omtale. Det ærede Medlem mente, at Inventaret ikke er med i den sidste Sum. Inventaret er med i den sidste Sum. Det ærede Medlem ankede over, at Arkitekten havde „plantet“ Skolen midt paa Arealet. Ja, saaledes var det vedtaget af Rigsdagen, og saaledes var det godkendt af Minister Keiser-Nielsen og Minister P. J. Pedersen; det er ikke noget, Arkitekten har fundet paa; det var Meningen fra første Færd, at den skulde ligge saaledes.

Det ærede Medlem omtalte Søjlegangen

ved de 4 Længer i Gaarden. Den er noget af det smukkeste, jeg har set; jeg var overordentlig glad ved at se den. Jeg tror ikke, noget Medlem i dette høje Ting tør staa op og sige, at jeg har været ødsel paa Statens Bekostning i Byggesager, men jeg har dog altid hævdet: Enhver Ting til sin Tid; der er Forskel paa, om det er en Ajlekumme, man bygger, eller en Statsskole. Og jeg skønner, at det, der er lavet her, er fuldt forsvarligt, og det Skønhedsindtryk, man faar ved at besøge denne Skole, maa enhver være glad ved. I øvrigt er den Sum, der er medgaaet til denne Søjlegang, for saa vidt ret underordnet; noget over 53 000 Kr. har den kostet. Man skulde have noget lignende som de Læskure, man har i enhver Landsbyskole; man kunde dog ikke anbringe saadanne Læskure her. Men som det nu er ordnet, er det overordentlig nydeligt i arkitektonisk Henseende, og jeg synes, man maa være tilfreds med, at det er ordnet paa den Maade. Noget mindre tilfreds er jeg — det har det ærede Medlem maaske ikke set — med den Maade, hvorpaa man har indrettet det, man populært kalder Læskure, i Viborg; det er ikke saa kønt som i Randers.

Det ærede Medlem var meget indigneret over de kostbare Gesimser, som ethvert Medlem i denne Sal vilde være glad ved at have i sin Dagligstue. Ja, der er Gesimser; de har kostet 618 Kr. 75 Ø. Der kunde maaske været sparet noget, de kunde helt være sparet, men det er ikke noget at være saa indigneret over, som man følte, det ærede Medlem var.

Endvidere omtalte det ærede Medlem, at der var bygget Tegnekontorer, nogle Skure, som havde kostet 17 000 Kr., og det ærede Medlem meddelte, at man for de Penge kunde bygge en Villa med 2 Tre-værelsens Lejligheder. Det vilde dog være rart, synes jeg, om Rigsdagsmænd, naar de nævner Tal, vilde sige: saa vidt jeg ved, eller: det er sagt mig, og ikke nævne Tallene paa en saadan Maade, at man maa gaa ud fra, det er de rigtige Tal, naar de saa er falske. Den Sum, disse Tegnestuer har kostet, er i Randers 11 712 Kr. 50 Ø. og i Viborg 12 007 Kr. Det Inventar, der er købt, skal bruges til Skolen, og saa er, som det ærede Medlem siger, „hele Pibetøjet“ solgt for 1 300 Kr. Ja, de er solgt til Arbejdere; den ene har en Fyrbøder ved Skolen købt; det var den i Viborg; hvem der har købt den anden, ved jeg ikke.

Det ærede Medlem omtalte, at Detailtegningerne skulde betaales ekstra, og det omtalte det ærede Medlem for Resten paa en mærkelig knudret Maade, som undrede mig